

Zondag 23 oktober 2005

Lieve Suzanne,

Je bent al weer bijna 8 maanden en wat een vrolijke, lieve meid ben je toch!

Na 6 maanden kreeg je je helmppje vanwege een lichte afplating aan de rechterachterkant van je hoofdje. Het was voor ons allemaal erg wennen. Maar jij was er al snel aan gewend. Je doet er alles mee en het is wel handig ook; het doet geen pijn als je je hoofd stoot!

Inmiddels eet je gevarieerd: 's morgens een bord pap, tussen de middag een boterham met melk, 's middags melk en een fruithap en 's avonds groente en vlees met als toetje melk. Tot voor kort kwam de melk nog van mama, maar inmiddels is deze helemaal vervangen door poedermelk, wat je net zo lekker vindt. Ook drinken uit de tuitbeker gevuld met water, soms aangevuld met dixap, gaat erg goed. Zo wie zo ben je een goede eter. Je vindt het meeste lekker, alleen de zalm van afgelopen zaterdag niet zo. Maar dat vond mama ook niet lekker smaken hoor!

Je kruippogingen worden steeds beter. Je blijft elke dag maar oefenen. 'Tijgeren' ging eerst alleen achteruit, maar inmiddels kan je ook vooruit. Zeker als je naar iets toe wil, ga je al heel snel. We moeten nu echt verdere veiligheidsmaatregelen gaan treffen. De stopcontacten zijn al beveiligd, maar de traphekjes moeten nu ook worden geplaatst.

In september ben je in Limburg geweest. Het was heel gezellig bij Jan en Truus. Ze waren vol lof: 'wat een vrolijk en tevreden meisje'. Het was heerlijk weer en je bent nu zelfs al in België en Duitsland geweest.

Naast twee ondertanden heb je al twee boventanden die nog een beetje verder moeten groeien, maar die al wel een spleetje – net zoals bij papa – laten zien. Naast de twee ondertanden is ook al een volgende tand gegroeid. Je kan nu al echt kauwen. Tot nu toe heb je weinig last van het 'doorkomen' van je tandjes. Kwijlen en wat meer poepies in je broek zijn vaak het signaal.

Je kan lekker kletsen op z'n tijd. 'Mama' heb je al een keer heel duidelijk gezegd. Ook 'papa' was vandaag aan de beurt. Maar favoriet is nog steeds het oefenen van 'neh'. Als er iets gebeurt, zeg je vaak 'hè'.

Van mensen die je niet zo vaak ziet, schrik je nu een beetje. Maar bij papa of mama op schoot ben je gauw getroost en kan je lekker veilig andere mensen bekijken. Dan lach je al snel naar de mensen om je heen.

Morgen is het opa- en omadag op de Blauwe Vif. We gaan met z'n allen een kijkje nemen wat jij op dinsdag en woensdag allemaal meemaakt.

Liefs,

Je trotse papa en mama